

هر چیزی که خون را جاری سازد - می توان بوسیله آن ذبح کرد - و اسم الله بر آن گرفته شود از آن بخورید. بجز دندان و ناخن؛ چون دندان استخوان است و ناخن کارد حبشی ها است.

از رافع به خدیج رضی الله عنه روایت است که می گوید: با رسول الله صلی الله علیه وسلم در ذوالحلیفه ی تهامه بودیم که مردم گرسنه شدند. در این هنگام، تعدادی شتر و گوسفند به غنیمت گرفتند. راوی می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم در صفوف آخر قافله بود. مردم شتابزده تعدادی از گوسفندان مال غنیمت را ذبح کردند و دیگر ها را نصب کردند. اما رسول الله صلی الله علیه وسلم دستور داد تا دیگر ها را واژگون کنند. آنگاه مال غنیمت را تقسیم کرد و ده گوسفند را برابر با يك شتر قرار داد. یکی از شتران غنایم فرار کرد. برای گرفتن آن سعی و تلاش فراوانی بعمل آمد، اما همه را عاجز کرد و نتوانستند او را بگیرند و تعداد اسب های کم بود. از اینرو یکی از حاضران تیری بسوی شتر فراری پرتاب کرد و او را از پا درآورد. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِنَّ لِهَذِهِ النَّهَائِمِ أَوَايِدَ كَأَوَايِدِ الْوَحْشِ، فَمَا تَدَّ عَلَيْكُمْ مِنْهَا فَاصْتَعُوا بِهِ هَكَذَا»: «بعضی از این چارپایان وحشی می شوند. هرگاه حیوانی از دست شما رم کرد با آن چنین کنید». گفتم: ای رسول خدا، احتمالاً فردا با دشمن روبرو می شویم و اکنون با خود چاقو نداریم. آیا بوسیله استخوان ذبح کنیم؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «مَا أَنْهَرَ الدَّمَ، وَذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ، فَكَلَوْهُ، لَيْسَ السِّنُّ وَالظَّفَرُ، وَسَأَحَدْتُكُمْ عَنْ ذَلِكَ، أَمَّا السِّنُّ: فَعَظْمٌ، وَأَمَّا الظَّفَرُ: فَمُدَى الْحَبَشَةِ»: «هر چیزی که خون را جاری سازد - می توان بوسیله آن ذبح کرد - و اسم الله بر آن گرفته شود از آن بخورید. بجز دندان و ناخن؛ چون دندان استخوان است و ناخن کارد حبشی ها می باشد».

[صحیح است] [متفق علیه]

رافع به خدیج رضی الله عنهما خبر می دهد که صحابه در غزوه ای از غزوات همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم در مکانی به نام ذوالحلیفه بودند که چهارپایان زیادی را به غنیمت گرفتند؛ و قبل از تقسیم شدن آنها در بین مجاهدان، تعدادی از آنها را ذبح نمودند و منتظر تقسیم آنها نشدند؛ این درحالی بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم در صفوف آخر لشکر مسلمانان بود؛ و درحالی نزد آنان آمد که دیگر ها را بر پا کرده بودند، پس دیگر ها را واژگون کرد و آنها را پر از خاک کرد و فرمود: «إِنَّ النَّهْبَةَ لَيْسَتْ بِأَحَلَّ مِنَ الْمَيْتَةِ»: «غارت و گرفتن مال دیگری به ناحق حلال تر از مردار نیست». سپس غنایم را تقسیم کرد و هر ده گوسفند را برابر با يك شتر قرار داد؛ در این هنگام هرکس از سهم خودش حیوانی را ذبح نمود. در این میان شتری از اموال غنیمت فرار کرد و کسی نتوانست او را بگیرد و رام کند، چون اسب ها کم بودند؛ بنابراین مردی تیری به سوی شتر انداخت و الله متعال شتر را متوقف نمود. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «بعضی از این چارپایان وحشی می شوند. هرگاه حیوانی از دست شما رم کرد با آن چنین کنید». سپس صحابه از رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد ابزار ذبح سوال می کنند که ایشان خبر می دهد: هرچیزی که خون را جاری کند و همراه ذبح بسم الله گفته شود، خوردن از گوشت آن جایز است؛ اما ذبح کردن با ناخن، چه به بدن انسان یا حیوان وصل باشد یا از بدن او جدا باشد، جایز نیست؛ چون ناخن یکی از چاقوهای کفار است و همچنین ذبح کردن با دندان جایز نیست چون استخوان است.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

